

УНИВЕРЗИТЕТ У НОВОМ САДУ
UNIVERSITY OF NOVI SAD

ВРХУНСКИ РЕЗУЛТАТИ 2022.

ФАКУЛТЕТ ТЕХНИЧКИХ НАУКА

Самостална изложба у земљи у репрезентативном излагачком простору од изузетног значаја

Tschuschgewerbe, Kulturni centar Novog Sada, Američki kutak, Novi Sad

редовни професор, др Урош Недељковић

Апстрактција је у овом нашем, последњем, периоду већ прилично измалтретирана у прошлости а потом и помало заборављена па и прикривена декорацијом. Ипак, њена жива и активна присутност на савременој ликовној сцени има своје поборнике што је својеврстан доказ да није, бар не историјски, доживела своју ликвидацију и одбаченост у заборав историје сликарства, нити је пристала на младалачке конфузије лишене добрих уметничких намера. Напуњена расплутим формама, у концепту и колориту, још увек обливена креативном снагом, пиктуралности или гестом, процесима или алузијама, апстрактна уметност је и данас остала да узбуђујући доноси немире млађим генерацијама савремених уметника. Кроз различите врсте и варијанте, од текстуре до монохромije, од праска боје до утишаног колорита, апстрактна је уметност ипак остала као један од племенитих циљева савремене ликовне уметности. И после дужег посматрања у коме се повремено појављују и наслућују појавни облици и форме, Недељковићеве слике и цртежи се могу посматрати и као део тих савремених тражења ликовног израза према апстракцији, знаку или гесту обогаћене и пиктуралним слојевима карактеристичним за стрет арт који Недељковић успешно уводи у класичну слику остварујући визуелно занимљиве резултате асоцијативног и продуженог дејства. Непоколебљиво и истрајно у ликовном изразу, хладних живаца, аутор експериментише уз класичне и савременим сликарским техникама (спреј, шаблони и сл.) лишен утопијских елемената и без жеље да се пале фитиљи бомби. Уз заносни мирис надреализма и аутоматског писања / сликања, његове слике су понекад као комади уличне уметности, настали негде у забитима урбаних простора. Унутрашња напетост Недељковићевих радова зрачи ка гледаоцу приморавајући га да поједине детаље прати са јачим или пак слабијим интересовањем. Постепено појачање динамичних елемената на његовим сликама, праћено широким, сликаним потезима, служи уједно и појачању узбуђења, без авантуризма и праскавости, тако да се најјачи утисак прими када се рад, детаљно сагледа до краја, полако, пажљиво и промишљено. Ритам радова, изражен кроз сликани покрет / гест, у континуитету, са враћањем, понављањем или пак варијацијама, попуњава поља Недељковићевих слика. Следи, потом, трансформација тих ритмова и расположења преточених у боју, често сведеног колорита, на граници монохромije, грађење опште атмосфере и напетости која дише и пулсира у секвенцама ликовне статичности али мисаоне динамичности, асоцијативно, без извештачености, скоро природно, како и доликује уметности упућеној савременом гледаоцу који све више развија склоност ка размишљању, маштарењу. Није данас, тако, неопходно давати посматрачу храну коју може да гута без жвакања. У општем хаосу данашњице савремени је уметник постао нека врста свештеника а не, како би, можда, требало – истражни судија. Он се некако преобразио у симбол, довољан сам себи, уместо у буктињу истраживања која се претвара у истину. Стил је, са друге стране, углавном мање важан од истине,

а спољни свет ништа значајнији од оног унутрашњег који, данас, на рубовима различитих катастрофа и катаклизмичних детаља савременог живота, када човеков свет снова и стварности трепери као игла пред магнетом. Тако да, и даље важи, да као желимо створити неку нову уметност, треба да тежимо и трагамо ка новим открићима. Недељковићеви радови нису обучени у дречаво рухо сензационализма, ни у форми ни у колориту, они се не допадају одмах, треба их гледати и посматрати у њиховој опојној сликарској атмосфери. Владимир Митровић, виши кустос, Музеј савремене уметности Војводине.